

De Brandende Bede 18 – 21

Laten we de draad weer opnemen. Omwille van de noden in de Kerk richtte Montfort zich eerst tot de Vader (van 1 tot 5), daarna tot de Zoon (van 6 tot 14) en tot de heilige Geest (van 15 tot 17). In nummer 17 drong hij bij de heilige Geest erop aan om het vuur dat Jezus Christus op aarde is komen brengen in de harten van de missionarissen die nodig zijn te ontsteken. Het zijn natuurlijk individuele personen, maar Montfort bidt voor een hechte groep. Soms ontleent hij aan de Bijbel woorden en uitdrukkingen die je doen opkijken, vooral als je niet, zoals hij, met de Schriften omgaat.

Montfort richt zich tot de Vader, de Zoon en de heilige Geest

18. *“Laat uw Volk niet uit uw gedachten gaan.”*

Het is een hechte groep, een samenhangend geheel, een selectie, een elitekorps, in de wereld en uit de wereld, dat Gij tot stand moet brengen.

“Ik heb u uit de wereld gekozen” (Jo 15, 19).

Ik bid om een kudde volgzaam lammeren te midden van zoveel wolven, een vlucht onschuldige duiven en koningsarenden tussen zoveel raven, een zwerm honingbijen tussen zoveel horzels, een groep behendige herten tussen zoveel schildpadden, een troep moedige leeuwen tussen zoveel blode hazen.

Ach Heer, *“breng ons bijeen te midden van de ongelovigen” (Ps 105, 47).*
Breng ons samen, maak ons één
opdat men alle eer brengt aan uw heilige en machtige naam.

19. Gij hebt dit uitnemend gezelschap voorzegd aan uw profeet, die ze in heel moeilijk te vatten, zeer diepzinnige maar heel goddelijke termen verklaart.

God, helemaal om niet zult gij een milde regen voorzien en hem geven aan de volkeren die uw erfdeel vormen; toen zij uitgeput waren hebt gij hun uw bescherming geschonken.

Uw dieren zullen verblijf vinden in uw erfdeel: dankzij uw mildheid, God, hebt gij bovendien voedsel bereid voor de arme.

De Heer zal zijn herauten vervullen met zijn woord, zodat zij met grote kracht kunnen verkondigen.

De sterkste koning zal vallen onder de door God beminde en zijn deel van de buit zal bijdragen tot de luister van uw huis.

Mocht gij midden in de grootste gevaren halfdood zijn, gij zult worden als de duif met zilveren vleugels en met een rug glanzend van goud.

Terwijl de koning van de hemel het oordeel zal uitspreken over de koningen van de aarde, zullen de bewoners van de berg wit worden als sneeuw op de berg Selmon.

*De berg van God is een vette berg,
een vruchtbare en met klei bedekte berg.*

*Waarom bewondert men bergen met vette en vruchtbare grond?
Omdat het God behaagd heeft op die berg te wonen
en de Heer er tot het einde zal verblijven (Ps 68, 10-17).*

(Cf. : “God, helemaal om niet zult gij een milde regen voorzien en hem geven aan de volkeren die uw erfdeel vormen. Als zij uitgeput zijn geweest, hebt gij hun uw bescherming geschonken”)

20. Heer, wat is die milde regen, om niet geschonken,
die gij hebt klaar gehouden en voorzien ten behoeve van uw verzwakte erfdeel?

Zijn dat niet die heilige missionarissen, kinderen van Maria, uw Bruid,
die gij moet samenbrengen en afzonderen van de massa ten behoeve van uw Kerk,
die zo verzwakt is en zo bezoedeld door de zonden van haar kinderen?

(Cf. : “Uw dieren zullen verblijf vinden in uw erfdeel. Dankzij uw mildheid, God, hebt gij bovendien voedsel bereid voor de arme”)

21. Wie zijn die dieren en die armen die in uw erfdeel zullen verblijven
en er gevoed zullen worden met de goddelijke zoetheid die gij voor hen hebt bereid?

Zijn dat niet die arme missionarissen, overgegeven aan de Voorzienigheid,
vol van uw goddelijke genade.

Zijn zij niet die mysterieuze dieren van Ezechiël
die de menselijkheid van de mens zullen hebben door hun onbaatzuchtige en
weldadige liefde jegens de naaste, de moed van de leeuw
door hun heilige woede en hun brandende en bezonnen ijver
tegen de kinderen van Babel; de kracht van het rund
door hun apostolische werkzaamheden en hun versterving tegen hun vlees,
en tenslotte de zwier van de adelaar bij hun schouwen in God?

Zo zullen de missionarissen zijn die gij wilt zenden in uw Kerk.
Zij zullen een mensenoog hebben voor de naaste,
een leeuwenoog tegen uw vijanden, een runderoog tegen zichzelf
en een adelaarsoog voor u.

Suggesties om met de tekst om te gaan:

- Ik trek bewust tijd uit en maak me vrij om in aanwezigheid van God te komen en open te komen staan voor zijn denkwijze.
- Ik kies een vast moment van de dag, of van de week, om te voorkomen dat mijn voornemen ‘verdamp’t’.
- Ik vraag aan Maria en aan de Heilige Geest om mij te helpen bij het lezen van de tekst, stil te staan bij elk van de zinnen en de draagwijdte van de woorden tot mij te laten komen.
- Ik probeer mij de heilige Montfort in te denken toen hij die teksten schreef, zijn vurig verlangen om Jezus Christus te dienen en medewerkers te vinden voor de zaak van God.
- Ik sluit af met tien Weesgegroeten en het gebed dat op de bladwijzer staat die ik ontvangen heb.